

Valg til bestyrelse i den selvejende institution Gaderummet-Regnbuen d. 6. maj 2008

Beretning/opsamling for Gaderummet juni 2006 – april 2008

v/ Peter Mosegaard

Jeg har hermed fornøjelsen af at fremlægge denne særlige form for beretning for den selvejende institution Gaderummet-Regnbuen for perioden juni 2006 - april 2008, der skal ses som en slags opsamling på Gaderummets historie og tilstand i perioden.

Grundet de særlige omstændigheder vedr. den tidligere bestyrelse og den uklarhed dette har ført med sig, og at Gaderummet derfor står overfor at skulle genetablere bestyrelsen, har jeg på Gaderummets opfordring påtaget mig opgaven at udarbejde denne beretning, på min forudsætning af at jeg har fulgt Gaderummet hele denne periode, som bruger, brugerepræsentant og senere medlem af den midlertidige bestyrelse udpeget i november 2007.

Gaderummet juni 2006 – april 2008 – en udfordring på alle niveauer

I sommeren 2006 var Gaderummet på sit højeste. Huset fungerede rigtig flot på alle niveauer, og samlet havde det rigtig gode resultater for de mange unge, der ellers var blevet ”opgivet” andre steder, der brugte Gaderummet til at få sig et liv, hvad enten det var i huset, uden for huset eller på vej ud af huset og videre ind i samfundet.

Gaderummet formåede i høj grad at spotte og udfylde de (oftest små) og oversete huller i de sociale betingelser, der let gav anledning til at man som bruger gled ud af en udvikling frem mod et selv bærende liv. Et eller andet sted en såre simpel indsats, men som alligevel ikke kunne tilbydes andre steder.

Det var meget tydeligt at Gaderummets værdier og praktiske sammenhæng havde en direkte indflydelse på de gode resultater. Her tænkes bl.a. på brugerstyringen og administrationen af den åbne dør, som var hårdt arbejde for brugerne, men som viste sig at fungere og var med til at frisætte brugernes egne ressourcer.

Gaderummet blev opsøgt af mange nye unge, der havde behov for hjælp, ligesom mange andre institutioner på området, ofte henviste unge til Gaderummet, som de af den ene eller anden grund ikke kunne hjælpe eller rumme.

Men det lykkedes i Gaderummet, og det med sine kun få ansatte, der formåede en så stor sagsmængde, trods det meget lille budget. Resultaterne viste at det var sliddet værd. Det *var* muligt at ” få humlebien til at flyve”.

Dette skyldes ikke mindst Gaderummets solide faglige og velunderbyggede udgangspunkt. Den videnskabelige forskningsrapport fra 2006 ”Projekt Indre Lænke”, havde endnu engang dokumenteret at Gaderummet, med sin særlige indsats og alternative faglige arbejde med hjemløse og udstødte unge, fungerede og kunne noget særligt, som ingen andre kunne gøre efter.

Det var derfor et stort og velfungerende Gaderummet der fik besøg af Københavns Kommunes tilsyn denne sommer. Dette var også afspejlet i den tilsynsrapport som besøget mandede ud i og som Gaderummet modtog 3 måneder senere i november 2006. Men mødet mellem den etablerede tilgang til udsatte unge, og Gaderummets alternativ til den etablerede pædagogik og behandling, udløste dog en kritik og en række krav til Gaderummet. Tilsynet mente at nogle unge i Gaderummet ikke fik den relevante behandling og stillede kravet at Gaderummet skulle forbedre samarbejdet

med behandlingspsykiatrien. Gaderummet udbad sig derfor om at få at vide hvem de pågældende var således indsatsen kunne revurderes. Men det var ikke muligt at få en tilbagemelding på hvem de pågældende var. Det var derfor meget svært for Gaderummet at imødekomme krav, hvis indhold ikke var mulig at få kendskab til.

Gaderummet var for så vidt enig i at der i høj grad var brug for et bedre forhold til behandlingspsykiatrien – særligt pga. at Gaderummets tilknyttede psykiatriske konsulent gentagne gange havde brudt aftaler med Gaderummet unge. Også derfor var aftalen med konsulenten at der skulle findes en ny konsulent til Gaderummet.

I slutningen af 2006 oplevede Gaderummet en intern konflikt 2-3 brugere imellem, hvor bestyrelsesformanden for Gaderummet, satte sig i en inhabil position og handlede derfra. Konflikten søges løst på alle leder og kanter, med deltagelse af alle parter i huset, men af stadig uklare årsager udviklede konflikten sig hen over årsskiftet, og således at bestyrelsesformanden samt et andet bestyrelsesmedlem handlede mod Gaderummets interesser, og forsætligt skadede institutionen internt såvel som udadtil, hvilket resulterede i en form for ”lammelse” af husets klima – både personalemæssigt og brugermæssigt. Det var derfor en samlet personalegruppe og en samlet brugergruppe og dele af bestyrelsen der opfordrede bestyrelsesformanden til at trække sig fra sin post. Huset og arbejdet i Gaderummet fungerede stadig, men var mærket af denne hændelse.

Gaderummet blev stormet d. 3. marts 2007 af politiet, der ledte efter udenlandske aktivister i forbindelse med rydningen af ungdomshuset. Alle blev brutalt vækket op, ligesom flere låste døre blev smadret af politiet, der skulle undersøge hvert et rum. En grænseoverskridende oplevelse. Gaderummet fik efterfølgende kendt erstatning for det ødelagte. Derudover gik Gaderummet sammen med 9 andre institutioner, der også var blevet ransaget på samme vis, om en retssag mod politiet, og vandt denne i Landsretten. Erstatning til de personer det gik ud over er i skrivende stund blev tilkendt, men endnu ikke udbetalt.

Men tilbage til situationen efter ransagelsen d. 3. marts.

I troen på at Gaderummet nu stod overfor at samle op og komme videre, efter hændelsen med bestyrelsesformanden, begyndte en stigende kritik af Gaderummet fra politikere i Socialudvalget i pressen. Kommunen mente at Gaderummet med sin faglige argumenter, havde nægtet at efterleve tilsynsrapportens krav, ligesom anklager om at Gaderummet skulle ”opfordre unge til ikke at tage deres medicin” blev udtalt. Gaderummet var nu truet af lukning, og det var til Gaderummets store overraskelse at den psykiatriske konsulent - og andre psykiatere uden kendskab til Gaderummet - meddelte kommunen og offentligheden at Gaderummet ikke var samarbejdsvillig overfor psykiatrisk arbejde. Det var endnu en lammer i Gaderummet.

Herefter gik det stærkt, og uden at have hørt Gaderummet som part i centrale anklager, besluttede Socialudvalget i København at trække godkendelsen af Gaderummet tilbage og stoppe for det økonomiske tilskud fra Socialministeriet. Kommunen ville have en ny institution i Gaderummets lokaler. Kommunen indledte et samarbejde med den tidligere bestyrelsesformand for Gaderummet om afvikling af Gaderummet og fyring af personalet, samt bortvisning af den daglige leder. Endnu en lammer for Gaderummet. Hvordan kunne en intern konflikt føre til at en person var parat til at ødelægge et velfungerende sted – oven i købet et sted som mange udsatte unge havde hårdt brug for?

Men det skete, men gyldigheden i det blev betvivlet af et samlet Gaderummet. Det drejede sig både om det grundlag som Gaderummet blev lukket på, og den fremgangsmåde der blev brugt. Kunne det virkelig have sin rigtighed, hvad der var foregået?

Kommunens handlinger var naturligvis en forskrækkelse for mange i Gaderummet. Men selv i denne krise, formåede Gaderummet som en helhed at navigere sig videre, gennem fællesmøder og

fortsættelse af arbejdet. Det var en samlet Gaderummet der sagde fra overfor kommunen, ligesom det var en samlet brugergruppe der opfordrede personalet til at blive og fortsætte arbejdet. Det var i høj grad en brugergruppe der stod sammen og bakkede hinanden op, og satte ind med hvad de havde af ressourcer.

Det blev sommer 2007. Gaderummet var stadig uden midler, men forsøgte med al sin kraft at råbe Socialforvaltningen og Socialudvalget op for de urimelige vilkår Gaderummet var sat i i sagen. Gaderummet besluttede at kontakte advokat Bjarke Madsen, for at få juridisk bistand i sagen, hvilket blev en realitet. Københavns Kommune lod dog ikke til at ville tillægge vores og vores advokats indsigelser nogen betydning. Socialudvalget besluttede at Missionen blandt Hjemløse og Askovgården i et partnerskab skulle overtage Gaderummets lokaler og drive en ny institution for Gaderummets unge. Den plan der blev lagt frem, blev grundigt læst i Gaderummet, men det var dog hverken en ”fortsættelse af Gaderummet” eller en brugbar institution for Gaderummets unge. Det stod helt klart at de selv samme rammer som brugerne af Gaderummet kom fra, og ikke kunne bruge, nu skulle genindføres overfor dem igen. Det var bl.a. den traditionelle socialpædagogik, der skulle erstatte Gaderummets alternative pædagogik. Derudover skulle Gaderummets brugerstyring og psykologhjælp fjernes. Samlet set en institution som ikke tilnærmelsesvis er på tilsvarende vilkår som Gaderummet og ej heller honorerer behovene hos målgruppen. Men ej heller dette ønskede Socialudvalget at lytte til, idet vi måtte erfare at de mange indsigelse Gaderummet gjorde, blot blev ignoreret.

Økonomien i Gaderummet var kraftigt nedadgående. Med hjælp udefra var det dog muligt at opretholde en nogenlunde standard, ligesom huset stadig fungerede på alle niveauer på udelukkende frivillig basis. Det var mere og mere trængt at både skulle kæmpe for at skaffe de fornødne midler til det mest basale, ligesom at argumentere og forsvare sig overfor Københavns Kommune, der henover efteråret 2007 pressede hårdere og hårdere på for at få brugerne til at acceptere deres plan om en ny institution, mod brugernes ønske. Brugere havde gentagne gange, skriftligt og mundtligt givet udtryk for planens irrelevans. Det var chokerende at opleve kommunens metoder, hvor vores advokats indsigelser blev trodset på det groveste af forvaltningen, der handlede videre uden at respektere vores retssikkerhed. Gaderummet havde sin virksom kørende i lokalerne på lovlig vis, men med kommunens handlinger, var det svært ikke at have tanken om en mulig politi-rydning, sat i gang af kommunen, hængende over hovedet.

Ressourcerne i Gaderummet var nu kraftigt for nedadgående – både økonomisk og personalemæssigt, og det kunne mærkes. Gaderummet modtog dog positive henvendelser fra fonde der ville støtte med beløb, som gjorde at de helt nødvendige regninger kunne betales. Men Gaderummet gik vinteren i møde med en opbrugt olietank, der betød ingen varme og intet varmt vand. Det kunne opleves som Gaderummet alene i verden, men helt alene var Gaderummet dog ikke. Blågårds Kirke tilbød fortsat Gaderummet mad med jævne mellemrum, ligesom personer udefra med faglig indsigt stillede sig til rådighed og bakkede Gaderummet op.

Gaderummets bestyrelse blev fuldtallige i november 2007, og gjorde et godt stykke arbejde med at forsøge at etablere en dialog med Københavns Kommune om en genoptagelse af samarbejdet. Det lykkedes desværre ikke.

Gennem fortsatte møder var alle i Gaderummet alligevel enige om at fortsætte videredrivelsen af Gaderummet, på de givne vilkår, selvom det opleves som frustrerende og grotesk vakuum, at Københavns Kommune hverken ville give Gaderummet sine midler tilbage og ej heller gå til domstolene for at forsøge at gøre sine krav gældende, men blot trække tiden ud.

Med et stigende antal støtter udefra, primært med naturalier, klarede Gaderummet skærerne gennem julen og nytåret, ligesom mange af Gaderummets unge gik på gaden med Ønskebrønden, hvor mange københavnere der havde forståelse med vores situation støttede os. Situationen ved årets

udgang bar præg af en slidt ressourcegruppe, men som stadig formåede at opretholde både bofunktion, værestedsfunktion, og den psykologiske rådgivning.

De første måneder i året 2008 begyndte antallet af brugere der brugte huset dagligt at stige igen. Gaderummet søgte en del fonde om midler. Derudover henvendte Gaderummets bestyrelse og brugere sig igen til Københavns Kommune, og også Socialministeriet, med henblik på en dialog, men desværre uden resultat. Gaderummet havde på dette tidspunkt været uden midler i 8-9 måneder, uden at kommunen havde taget stilling til det juridiske aspekt i vores sag.

Det skete dog i starten af februar måned 2008, hvor kommunen meldte ud i pressen at de ville starte en fogedsag mod Gaderummet. Gaderummet havde naturligvis håbet på en løsning og en velvilje fra Københavns Kommune, men når det ikke kunne være anderledes, oplevedes kommunens udmelding som en form for lettelse. Og også en endelig anerkendelse af vores retssikkerhed og juridiske indsigelser, som kommunen hidtil havde trodset og forsøgt at omgå.

I marts var det en fornøjelse at ane at vejret var på vej mod det bedre, således tanken om et ikke-koldt Gaderum var ved at blive til virkelighed. Gaderummet fungerede stadig og var begyndt at få mere energi. Økonomisk måtte Gaderummet dog sande at have skrabet bunden, ligesom at ingen fonde havde støttet på det seneste. Gaderummet besluttede derfor at opprioritere at søge økonomisk støtte udefra, og også indefra, hos dem der kan og vil.

Denne proces er Gaderummet stadig i gang med i skrivende stund.

Gaderummet har nu i maj måned modtaget beramningen for fogedsagen, til indkaldelse d. 23. maj 2008 og denne sag forventes, pga. af vores indsigelser, afvist og henvist til landsretten.

Fremtidsudsigten er derfor en lang retssag, hvorfor den store udfordring bliver at skaffe de nødvendige midler til husets drift, og samtidig opretholde Gaderummets virksomhed.

Og i dag d. 6. maj 2008, stormede politiet Gaderummet ca. kl. 8, og vækkede alle op, gennede dem ude på gaden, med begrundelsen at lede efter ”illegale flygtninge”. Det skete dagen efter at Gaderummet havde været i TV-lorry, med billeder af en gruppe af unge med sort hudfarve. Politiet oplyste dog at aktionen havde været planlagt i 14 dage. De havde ingen ransagningskendelse med sig.

Men en person fra kommunen, var blevet lukket ind i det tomme Gaderummet af politiet, mens brugerne stod på gaden. Han mente han skulle have en rundvisning, da ”kommunen jo betalte huslejen.” Det skulle han ikke, og blev bedt om at forlade stedet.

Endnu en ubehagelig og uforståelig hændelse.

Samlet set er Gaderummets sammenhængskraft og eksistensberettigelse blev sat på en alvorlig prøve i perioden juni 2006 – april 2008. Det har både svækket og styrket Gaderummet på en og samme tid. Det faglige arbejde og kompetencer, har dog vist sig også at kunne håndtere en sådan turbulent periode, ligesom at Gaderummets model, med sin brugerstyring og åbne dør, er i stand til at løfte en ellers håbløs opgave. Det er blevet bekræftet at Gaderummets styrke samtidig er dets svaghed, ligesom at perioden så afgjort har gjort Gaderummet en hel del klogere på sig selv og på omverdenen.

Gyldigheden og berettigelsen af Københavns Kommunes handlinger og dispositioner i sagen bestrides fortsat af Gaderummet, ligesom påstanden om at kommunens plan om en ny institution er ”relevant” for Gaderummets brugere bestrides. Det er derfor et enigt Gaderummet der fortsætter virket i Rådmandsgade 60 og går kommunens fogedsag i møde.